

ULF UNGDOM

UNGE • LIGHED • FÆLLESSKAB

4. årgang • nummer 1 • marts 2018

FORMANDEN HAR ORDET • ALLE FORTJENER AT VÆRE HELDIGE
HANDLEPLAN • MED SOM FRIVILLIG PÅ ULF-FERIE

ULF UNGDOM

Dæmningen 58, 7100 Vejle
Tlf. 75 72 46 88
ulf-ungdom@ulf-ungdom.dk
[https://da-dk.facebook.com/
ULF.Ungdom](https://da-dk.facebook.com/ULF.Ungdom)

FORMAND FOR ULF UNGDOM:

Rikke Sørensen

ANSVARSHAVENDE

ULF UNGDOM:

Gitte Christensen

FORMANDEN TRÆFFES

PÅ KONTORET:

Onsdag kl. 10.00-15.00

ÅBNINGSTIDER FOR

ULF'S KONTOR:

Mandag kl. 9.00-17.00
Tirsdag kl. 9.00-16.00
Onsdag kl. 9.00-16.00
Torsdag kl. 9.00-16.00
Fredag kl. 9.00-13.00

Telefonen er altid lukket
kl. 12.00-12.30

DEADLINE FOR
NÆSTE NUMMER

14.
MAJ

ANNONCESALG:

Dansk Blad Service ApS
Vestergade 11 A · 5540 Ullerslev
Tlf. 70 70 12 25
kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00

info@danskbladservice.dk
– hvortil alle spørgsmål vedr.
annoncer bedes rettet!

FORMANDEN HAR ORDET

AF RIKKE SØRENSEN, FORMAND FOR ULF UNGDOM

Jeg håber, at I er kommet godt i gang med det nye år.

Jeg er utroligt glad for at være formand i ULF Ungdom. Hvor har det bare været spændende og lærerigt siden landsmødet i oktober 2017. Der har været en masse, som jeg skulle lære, og som jeg skulle forholde mig til, men jeg synes selv, jeg er kommet godt efter det.

Jeg har fået et godt samarbejde med Jette, som er tidligere formand i ULF Ungdom. Vi har bl.a. har været på MO-seminar med SUMH.

SUMH står for "Sammenlutningen af Unge Med Handicap". Vi fik nogle værktøjer, som vi kunne tage med hjem til foreningen, så vi kan blive endnu bedre.

Vi har også været ude med et oplæg på Rødding Fri Fagskole. Her fortalte vi om ULF Ungdom, og hvorfor vi valgte at starte op i 1995. Vi savnede rigtig meget selvbestemmelse, og fordi alle andre mente, at de vidste, hvad der var godt for os. Men næ nej, der tog de fejl. Derfor kom vi under foredraget også rigtig meget ind på selvbestemmelse og at udvikle kompetencer.

Jette og jeg sluttede af med at fortælle en historie ud fra vores eget liv, og om hvor meget vi har udviklet os for at nå dertil, hvor vi er nu. Det har ikke været nemt for nogen af os. Men som vi siger, hvor der er vilje, er der også vej!

Hvis du synes, det kunne være spændende, at vi kom og fortalte om dette på jeres

bosted, skole, værksted eller andre steder, hvor du tænker, det kunne være fedt, så giv os et kald på 75 72 46 88, og spørg efter Ida. Så kommer vi gerne og fortæller og drikker en kop kaffe med jer.

Jeg har også været forbi Høje Taastrup sammen med formanden i ULF, Lars Gjermandsen, hvor jeg skulle til møde med LEV omkring et samarbejde mellem dem og ULF Ungdom, og vi fik et samarbejde på plads. Så det kunne ikke være bedre. Jeg glæder mig vildt til at komme rigtig i gang med dette.

Jeg har også været i Fyens Stiftstidende. Det handlede en del om, at Odense har fået en ULF Ungdom-formand, historien om mig og min udvikling, men også hvor svært det har været, og hvor meget viljestyrke det har krævet at nå dertil, hvor jeg er i dag, og at det har været en lang, sej kamp. Men også om at jeg synes, at kommunen skal begynde at se på mennesket i stedet for kun at fokusere på økonomi og penge. Vi er meget mere værd. I kan læse artiklen på de næste sider.

ALLE FORTJENER AT VÆRE HELDIGE

Det bedste, der nogensinde er sket for Rikke Gravgaard Sørensen, er, at hun har fået førtidspension. Hun er udviklingshæmmet, bor i en støttecenter-lejlighed og har et job med løntilskud hos Vero Moda. Hun føler sig meget heldig, og som ny formand for ULF Ungdom, landsforeningen for udviklingshæmmede, vil hun kæmpe for alles ret til at have det lige så godt, som hun selv har fået det.

Odense: Rikke Gravgaard Sørensen på 22 har styr på sit liv. Hun er udviklingshæmmet, men bor i Odense i et støttecenter, hvor hun har sin egen lejlighed på 80 kvadratmeter. Hun får førtidspension, arbejder 16-20 timer om ugen hos Vero Moda i et job med løntilskud, hun løber, svømmer og har en stor social omgangskreds. I oktober blev hun formand for de udviklingshæmmedes landsorganisations afdeling for unge, ULF Ungdom, og hver onsdag tager hun toget til Vejle for at passe sin formandspost i landsforbundet.

Som formand for ULF Ungdom er hun klar til at kæmpe for, at andre unge udviklingshæmmede kan få det lige så godt, som hun selv har det.

- Jeg er heldig, det ved jeg godt. Men alle fortjener jo at være heldige, som hun siger.

Men det har ikke altid været lige let for Rikke at nå dertil, hvor hun er i dag. Udadtil virker hun som en helt almindelig 22-årig. Hun har en lille talefejl, men er særdeles velformuleret. Også om sin egen situation.

Rikke Sørensen har cirka 20 timer om ugen i Vero Moda i Tarup Centret. Hendes chef Anne-Mie Petersen lægger meget vægt på, at hun er i butikken og er en kollega på lige fod med de andre ansatte.

Allerede i børnehaven spottede pædagogerne, at hun var anderledes. Hun kunne ikke følge med de andre børns udvikling og havde svært ved at indgå i sociale relationer. Hun blev ofte vred og frustreret, og også hjemme hos forældrene og lillesøsteren i Næsby kæmpede hun og familien for, at hun kunne finde sin plads i verden.

Det har altid været svært at sætte fingeren præcist på, hvordan Rikke er anderledes, hun har haft svært ved at passe ind, men nogen egentlig diagnose har hun aldrig fået.

- Jeg har en kronisk håndledssygdom, og så har jeg en meget stor brug for en fast struktur. Jeg er sikker på, at jeg ikke ville kunne tage en uddannelse, og jeg

Anne-Mie Petersen er butikschef i Vero Moda i Tarup Centret og meget glad for at have Rikke Gravgaard Sørensen i job med løntilskud. - Det er ærgerligt, at der er mange virksomheder, der tøver med at få en person i job med løntilskud, for Rikke er en gave for os. Det handler bare om at have et lille ekstra overskud, siger hun.

har heller ikke fået en afgangseksamen fra folkeskolen, fortæller hun.

Ro, forudsigelighed og tryghed

Fra 0. klasse kom Rikke i specialskole. Med tiden har hun og de forskellige specialister omkring hende fundet ud af, at hun har brug for ro, struktur, faste rammer og forudsigelighed.

Det tog eksempelvis hårdt på hende, da skolereformen blev indført, og hun fik længere skoledage. På det tidspunkt fik hun desuden en lærer, som hun ikke kunne lide og var ovenikøbet fejlmedicineret med ADHD-medicin. De ting tilsammen startede en nedadgående spiral for Rikke, der først fik det godt igen efter et forløb på børnepsykiatrisk afdeling, hvor al medicin blev taget fra hende.

Tankerne om, hvad fremtiden skal bringe har altid gjort Rikke urolig, og hun er ret sikker på, at mange andre udviklingshæmmede har det på samme måde.

- Jeg havde nogle frygtelige tanker om, hvad der skulle ske, da jeg skulle på STU efter folkeskolen. Jeg har altid haft brug for ro og tryghed, og det der med ikke at vide, hvad der skal ske, er meget nedbrydende for mig, siger hun.

Rikke er overbevist om, at det kun er lykkedes hende at få et godt ungdomsliv, fordi hendes forældre har kæmpet for, at hun hele tiden kunne få den rette hjælp fra dem omkring hende – forældre, skole og fagpersoner.

Førtidspensionen fik hun eksempelvis kun, fordi hendes forældre hyrede en advokat og satte spørgsmålstejn ved kommunens afslag på førtidspension. Hendes år på husholdningsskole fik hun først tredje gang, hun søgte, og støttecenterlejligheden måtte hun også sammen med sine forældre kæmpe for.

- Min sagsbehandler mente, at jeg var klar til at bo i egen lejlighed, da jeg kom tilbage fra husholdningsskole, men jeg var bange for at synke ned i et stort hul. Jeg har før haft store problemer med ensomhed, og jeg skulle finde mig til rette med et skånejob, nye fritidsinteresser og en ny omgangskreds.

Ressourceforløb er problematiske

Rikke Gravgaard Sørensen lægger nu alle kræfter i at hjælpe andre udviklingshæmmede unge. Både med at lave aktiviteter, der skaber fællesskab, og ved at kæmpe i det politiske system.

Hun synes blandt andet, at unge med en udviklingsforstyrrelse har nogle helt særlige udfordringer:

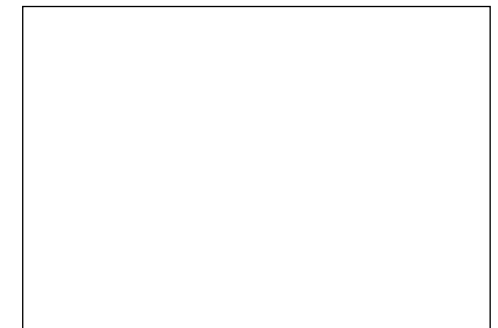
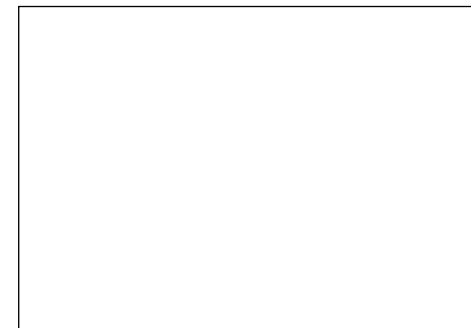
- Overgangen fra barn til voksen fungerer ikke nu i kommunen. Det er en kæmpe udfordring at blive 18 for en udviklingshæmmede. Man skal til at søge alle sine bevillinger igen, og man hører pludselig ind under andre lovgivninger. Man skal

også i gang med at styre sin egen økonomi, man bliver myndig og får stemmeret, og det presser også. Kommunen skal tidligere i gang med at forberede de unge til voksenlivet.

- Kommunen er nødt til at tænke på mennesker, før de tænker på penge. Så tror jeg faktisk, at de også sparer penge i sidste ende. Ressourceforløbene kan ødelægge folk fuldstændig, og ofte ender de alligevel i en førtidspension. Mange får det dårligt af den usikkerhed, der følger med ressourceforløbene, at kommunen alligevel skal bruge penge på at samle dem op igen. Jeg er klar til at komme i egen lejlighed nu med støtte, fordi jeg har fået ro med en førtidspension og med det rigtige

botilbud. Det var jeg ikke klar til for to år siden, da jeg flyttede ind i Støttecentret, fortsætter Rikke Sørensen, der har flere ting på dagsordenen, hun vil kæmpe for som formand for ULF Ungdom.

- Vi vil gerne have ledsageordningen lavet om for de unge, vi vil gerne have STU'en (den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse. red) lavet om, så man kan blive der længere, og vi vil meget gerne have lavet om på, at unge udviklingshæmmede skal kæmpe for at få førtidspension eller bostøtte og bliver sendt ud i lange og opslidende ressourceforløb, der oven i købet kan forlænges efter tre år. Der er nok at tage fat på, smiler Rikke Sørensen.

A

HANDLEPLAN

TEKST: RIKKE SØRENSEN

Som lovet i sidste blad vil jeg i dette blad fortælle om de ting, ULF Ungdom og jeg vil arbejde med hen til næste landsmøde i efteråret 2019.

– Vi er så småt gået i gang, og det er så spændende.

Bedre oplysning til de unge om, hvad ULF Ungdom og ULF kan tilbyde

Jeg vil ud og besøge STU-skoler og bosteder, hvor jeg vil holde et oplæg og snakke med jer om, hvad ULF Ungdom er, men også hvad vi kan tilbyde, og hvad man får ud af at være medlem. Så jeg er i gang med at kontakte en del STU-skoler for at høre, om jeg må komme og fortælle om det. Jeg har været ude til mit første oplæg, som var på Rødning Fri Fagskole, hvor jeg havde ULF Ungdoms tidligere formand Jette med. Det var en dejlig dag.

Jeg vil også rigtig gerne have et samarbejde med ULF's kredse rundt i Danmark. Det er jeg så småt i gang med at få. Jeg har været til nogle møder i Odense-kredsen, hvor vi har snakket om, hvilke aktiviteter I unge vil synes kunne være spændende at deltage i. Jeg er blevet inviteret til Svendborg til ULF-kredsens næste bestyrelsesmøde, hvor vi også skal snakke om, hvilke ting I vil synes kunne være vildt fede.

Jeg er også i gang med at undersøge, hvad I kunne tænke jer af aktiviteter, og hvad der kan være med til at gøre, at I har lyst til at deltage i de aktiviteter, som ULF Ungdom afholder. Hvis du sidder

med en supergod ide til vores kommende aktiviteter, så er du meget velkommen til at kontakte mig på min mail, som er ulf-ungdom@ulf-ungdom.dk eller ringe til kontoret på 7572 4688 og spørge efter Ida. Vi tager imod forslag med kyshånd. Du kan også kontakte os, hvis du gerne vil have os ud og fortælle om ULF Ungdoms arbejde.

Netværk mellem unge

For at skabe et netværk imellem jer unge, vil vi lave nogle aktiviteter i løbet af året. Det kan fx være at spille nogle spil og drikke kaffe sammen. Eller finde på at lave/bestille noget mad og hygge os med det. Eller vi kan også tage ud og bowle eller gå i biografen sammen.

Vi vil rigtig gerne lave nogle aktiviteter, hvor man kan møde nye mennesker og få nye venner og veninder – og måske en dejlig kæreste. Da jeg synes, det er rigtig vigtigt, at man kommer ud og møder mennesker og får nogle sociale relationer med hinanden. Du er også meget velkommen til at tage en af dine nuværende venner under armen, så I sammen kan få nogle gode oplevelser.

Ledsageordning

Politisk vil vi rigtig gerne arbejde med, at man kan få bedre forhold i forhold til en ledsager, og at man får den støtte, man har behov for, det fortjener alle. Jeg synes, det er et område, der er blevet alt for stramt de sidste mange år, og jeg synes virkelig, at der skal til at ske noget på dette område nu.

I ULF har vi noget, der hedder Rejsekammerat, hvor vi, der er frivillige, hjælper de medlemmer, som har brug for hjælp med måske at komme fra A til B. Hvis man alligevel skal ud på den samme rejse, så kan man ligeså godt give en hjælpende hånd til dem, der kan håndtere det, mener vi i ULF. Det tænker jeg, at man kan gøre på mange flere områder med en ledsager. Men de frivillige kan ikke gå ind og hjælpe med fx personlig pleje. Hvis du kunne tænke dig at deltage i nogle af vores aktiviteter, men har brug for støtte til offentlig transport, kan du prøve at kontakte os – måske en af os frivillige eller en af de andre deltagere skal samme vej som dig, og vi kan finde ud af noget med at følges.

Arbejde med løsrivelse fra forældre og pædagoger og at blive mere selvstændige

Her tænker jeg, at vi rigtig gerne vil lave en aften for pårørende og medlemmer på en gang, hvor jeg og nogle andre fra ULF Ungdom vil holde et lille oplæg om vores succesoplevelser og udvikling, men det vil også handle om noget af alt det, vi skulle lære, og om at man selv skal lære at tage det ansvar, der hører med til at blive voksen – i det omfang man selv kan håndtere det. Da der er rigtig mange ting, man bare får andre til at gøre for en, men hvor man måske nok kunne det selv evt. med lidt støtte til det. Vi ved godt, at det ikke

er let, men det er rigtig sundt at arbejde med, og vi har selv oplevet, hvordan det giver nogle store succesoplevelser, når man finder ud af, at man kan meget mere end man troede. Og hvordan man bliver mere selvstændig og herre i sit eget liv.

Uddannelse

Jeg vil forsætte det store og flotte arbejde, som Jette har lavet i forhold til uddannelse, da hun var formand. Det er en lang og hård, men vigtig kamp. Jeg vil fortsat kæmpe for, at STU'en bliver kompetencegivende og at få lavet aldersgrænsen om, så man kan påbegynde den, efter man er blevet 25 år gammel. Da det for mange af os først er der, hvor vi er ved at være mere modne og kan tage stilling til, hvad vi ønsker os i fremtiden arbejdsmæssigt.

Jeg vil også kæmpe for, at vi kan få en videreuddannelse i form af en deluddannelse, da det for vores målgruppe ofte er for svært at tage en hel uddannelse, men vi kan godt tage en del af denne og lære nogle ting, der giver os ekstra at tilbyde en arbejdsplads.

Vi ønsker, at der kommer nogle flere tilbud til os i form af videreuddannelse/efteruddannelse, da der overhovedet ikke er noget til vores målgruppe.

Alle andre har en masse muligheder at vælge imellem, og det er rigtig dejligt for dem. Men os med et særligt behov har ikke noget at vælge imellem, og det synes jeg ikke er okay, da alle skal behandles med lige rettigheder/være ligeværdige i samfundet.

Der er ingen andre målgrupper, hvor man forventer, at man er færdig med at uddanne sig og klar til arbejdsmarkedet, hvis man har taget en ungdomsuddannelse – så hvorfor skulle det være nok for os? Vi ønsker også at dygtiggøre os og komme på arbejdsmarkedet.

MED SOM FRIVILLIG PÅ ULF-FERIE

Sidste år fik jeg mulighed for at komme med som frivillig på ULF-ferie. Min opgave var at være den, der skulle sørge for det sociale, at alle fik en god ferie, snakke med dem, som sad for sig selv, og hjælpe hvor jeg kunne, eksempelvis hvis nogle ville i byen, kunne jeg også godt gå med.

Jeg havde på det tidspunkt en meget presset hverdag med mit arbejde, mit frivillige arbejde i ULF, og så havde jeg også mit studie ved siden af. Min hverdag hang kun lige sammen, og jeg havde ikke meget tid til mig selv, derfor var jeg heller ikke længe om at takke ja, jeg så virkelig frem til noget ferie efter flere måneders hårdt arbejde.

Den 26. maj 2017 tog jeg sammen med en masse andre til Rhodos en uge. Endelig lidt ferie efter nogle veloverståede eksamener. I lufthavnen prøvede jeg at være behjælpelig på alle måder, vi havde nogle sedler, der skulle deles rundt, som jeg kunne hjælpe med, og jeg tog bagtroppen, så vi var sikre på, at vi fik alle med.

Allerede første aften fandt jeg ud af, at der var en, som var lidt udenfor. Altså han var den meget stille og rolige type, og ikke den der bød ind med det meste, så jeg tænkte, at her skal jeg helt sikkert bruge lidt tid og sætte mig sammen med ham og hjælpe ham med at være en del af gruppen. Jeg fik snakket frem og tilbage med ham. Mit fokus var at sørge for, at han ikke sad alene, eksempelvis kunne jeg opdage, at han kom ned og spiste lige efter, jeg havde spist, og han fandt altid et bord, hvor der kun sad ham. Så tænkte jeg med det samme, at jeg smutter lige ind

og sidder sammen med ham, så han har lidt selskab.

På vores sidste aften plejer vi at have en festaften, hvor vi hygger os sammen. En sådan aften skal jo planlægges, og vi plejer at samle en lille gruppe, som står for det. Her meldte jeg mig også, netop fordi jeg jo også havde mulighed for at bidrage, da jeg var med som frivillig, skulle jeg jo også arbejde, mens jeg var dernede. Vi fik planlagt en superskøn aften, hvor vi virkelig hyggede os i hinandens selskab.

Jeg havde en rigtig skøn ferie, jeg lærte en masse nye at kende, andre lærte jeg meget bedre at kende, for mig var det en kæmpe oplevelse. Jeg så helt nye sider, som jeg aldrig havde lagt mærke til før, det er altid en fornøjelse at rejse sammen med ULF Ferie, både som frivillig og som gæst, alle får en fantastisk ferie.

For mig personligt har det været en kæmpe oplevelse. Jeg har set udefra, hvor mange der virkelig vokser under denne ferie, netop fordi de udvikler sig. Jeg tror, det er fordi de prøver selv, inden de spørger om hjælp, hvor de hjemme måske er vant til, at deres pædagog gør det for dem, men når de ser de selv kan, er man stolt, ens selvtillid vokser.

